

essent signada per un representant d'una entitat oficial i per un representant de la força pública.

No tardà a venir el P. Superior, qui tan imperativament com el llec llençà de la Sala d'espera tots els malalts que esperaven torn, bo i dient:

- "Torneu un altre jorn; l'"Hermano Pelegrí" no us pot atendre; ara ha de rebre una *visita especial*".

I gairebé amb empentes i repetint "es tracta d'una visita especial", féu retirar ràpidament tota aquella pobra gent, invitant-nos a entrar, molt amablement, a nosaltres, que en aquell moment constituïem la visita "especial".

Nosaltres érem visita "especial". Per què?

Seria, potser, que, com hi vàrem anar amb auto particular i ens férem acompanyar per una dama, ben enjoiada i millor vestida (per a esvair la sospita als ulls dels monjos la presència de dos homes sols), que tinguessin por d'alguna inconveniència d'aquella pobra gent, i que pogués molestar-nos, dat el caire aristocràtic que adoptàvem. Potser sí que volien establir la divisió de *classes* i isolar-nos del contacte d'aquells pobres pagesos.

Ingènuament devem declarar que no comprenem l'abast d'aquella separació, tan ràpida i brusca. No devem ésser malfiats i creure que hi pogués influir l'almoïna; això no devem creure-ho, i no ho creiem.

Era ja inútil fingir; s'havien vist massa coses, per a no declarar que s'havia trobat en flagrant delictes de curanderisme un home que no tenia cap títol professional, i tot seguit, donant-nos a conèixer, diguérem al P. Superior la missió que se'ns havia encarregat.

Es impossible imaginar l'efecte que feren les declaracions dels dos delegats; sols una filmació de primer terme podria donar idea (i encara amb pel·lícula feta en colors) de les transmutacions de cara d'aquell sant home. Tot seguit vingueren dos monjos més i es generalitzà la discussió, a voltes viva, mes sempre prenent un caire no molt elevat, si es té present la condició social i professional dels que estàvem parlant o cridant, que pel cas era el mateix.

En una hora de conversa, de discussió, es poden dir moltes coses, i si les haguéssim de dir totes, donaríem proporcions insospitades a aquestes ratlles, a la vegada que no fóra correcte, per part nostra, obli-